

[Steen Folke]

Men man må ligesom være klar over, at de ting, der forsøges kørt uhyre principielt, også fra ministerens side i dag og fra hr. Lasse Budtz' side, hvor det i høj grad gøres til et spørgsmål om principper, i virkelighedens verden er et spørgsmål om nogle grader, om nogle nuancer. Der er tale om, at man allerede har begivet sig langt, langt ud på det skråplan, som det er at indrette u-landshjælpen efter dansk erhvervslivs behov og interesser. Og spørgsmålet om, hvorvidt man går lidt længere eller lidt kortere, er altså et spørgsmål om grader. Jeg mener selvfølgelig, at man skulle gå den modsatte vej, men imødeser, hvad det er for en retning, man bevæger sig i for øjeblikket.

Ministeren sagde – jeg tror, det er omtrent ordret – at u-landsbistanden ikke primært må tjene danske erhvervsinteresser. Nu kan man jo altid diskutere det her med, hvad der er primært, og hvad der ikke er primært. Jeg vil hævde, at det er et primært sigte med en stor del af dansk u-landshjælp. Jeg vil da godt også lige – hr. Ib Christensen var inde på det – nævne sagen om de skibe til Pakistan, der åbenbart er planer i regeringen om at lade bygge ved Nakskov Skibsværft. Hvis ikke det er et utvetydigt eksempel på, at man under u-landshjælpens overskrift primært vil sikre eller tjene danske erhvervsinteresser, så ved jeg ikke, hvad meningen med det egentlig er. Jeg mener ikke, at det er noget enestående eksempel; det er måske bare et usædvanligt klart eksempel på en langt mere generel problematik.

Jeg noterede mig, at ministeren i første række afviste de fremsatte forslag, og det synes jeg selvfølgelig er udmærket. Men jeg noterede mig også, at ministeren sagde, at man i regeringen for tiden overvejer Industrirådets henvendelse, og jeg må sige, at det foruroliger mig til gengæld ikke, fordi en overvejelse jo kan ende med hvad som helst, f. eks. en 100 pct. og kategorisk afvisning, men man kunne måske nok have sin frygt for, at det ikke blev helt så klart og kategorisk.

Dér vil jeg gerne spørge ministeren: regner ministeren for øjeblikket med, at disse overvejelser i regeringen vil ende med, at man kategorisk afviser Industrirådets forsøg på pression for i højere grad at tilgodese danske kapitalinteresser i forbindelse med administrationen af den danske bistand?

Ellemann-Jensen (V):

Det er da egentlig synd, at hr. Steen Folke ikke berigede os med sin store, forniklede, marxistiske analyse af u-landsbistandens mål og midler. Det kunne måske have hjulpet os til at forstå, hvorfor de samfund her på kloden, der bekender sig til et marxistisk politisk grundlag, præcis er de samfund, der yder den allermest bundne form for u-landsbistand, den form for u-landsbistand, der i allerhøjeste grad tager hensyn til givernes og ikke til modtagerens ønsker. Men den forklaring kan vi måske få en anden gang.

Ministeren har så evigt ret i, at der er forskel på både saglighed og lødighed i de to forslag, der her i dag behandles under ét. Fremskridtspartiet lægger jo ikke skjul på, at man sigter mod helt at afskaffe dansk bistand til udviklingslandene; det skal gøres til den enkelte skatteydere egen sag, om man ønsker at støtte udviklingslandene. I den hjemlige politik prøver fremskridtspartiet jo med alle mulige kneb at tilsløre billedet af et parti, for hvilket socialt ansvar er et uartigt ord – det så vi for 3½ time siden, da vi så partiets kampagneleder så ynkeligt blive klædt af her på talerstolen af finansministeren – men man lægger altså ikke skjul på sine hensigter, når det drejer sig om det sociale ansvar ud over landegrænserne. Her bekender man åbent partiets tilslutning til forhistoriske almisseprincipper.

Derfor er der sådan set ikke grund til at beskæftige sig videre med det forslag, der foreligger fra fremskridtspartiet. Det bygger på en egoisme, på en mangel på forståelse for et rigt lands ansvar i en global sammenhæng, som ligger meget langt fra de idealer, vi arbejder efter i venstre.

Nej, så er der mere sagligt indhold og perspektiv i det forslag, det konservative folkeparti har lagt frem, men der er nok alligevel grund til at advare mod nogle af de tanker, som det konservative forslag har tilfælles med fremskridtspartiet. Først og fremmest en tankegang i retning af, at når det nu står så skidt til med den danske økonomi, så bør vi tilrettelægge vores u-landspolitik på en sådan måde, at den bedst muligt tilgodeser danske økonomiske interesser. Det er en farlig tankegang. For hvis vi virkelig går ind på det grundprincip, at det står så skidt til med vo-